

Stjernen.

L. Ebbeson, Redaktør

Alt Bladet udkommer i saaledes Ind-
delte, Adre- og Adresser i. v. adresseret
„Stjernen“ Donnedag, Nebraska.

Penge kan sendes i „Money Order“, Post
Note, Bank Note eller i Registeret Brev.

For at se det sendes i Lige Brev kan Ud-
gaverne ikke være ansvarlig.

„STJERNENS“ AGENTER.

„Stjernen“ kan bestilles hos efternævnte
Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede
til at modtage og forrette for Abonnem-
entspenge.

- G. S. Christensen, Fremont, Neb.
- R. R. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.
- H. Johnson, Minden, Neb.
- A. Christensen, Clarion, Kansas.
- G. S. Grunberg, Hampton, Neb.
- C. S. Kobbj, Deerfield, Dane Co., Wis.
- P. Paulsen, U. P. Depot, Cheyenne, Wyo.
- Carl Knudsen, Lacey, Vancouver Is., Neb.
- A. M. Rager, Akron, Colo.
- A. V. R. Spangberg, Room 50, A. E. &
S. S. Build., Lapeta, Kan.
- Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & Purdette
St., Omaha, Neb.
- St. Agnes Navn, Postmesterinde, Colo.
- Keatney Co., Neb.
- A. B. Johnson, 816 16. Ave., Council
Bluffs, Iowa.

Prænummere eller manglende Eksemplarer
faas ved Agenterne naar Henvendelse dertil
sker tidte.

Hr. C. M. Pedersen er rejsende
Agent for „Stjernen“, og som saa-
dan bemyndiget til at modtage og
kvittere for Abonnementspenge.
Peter Ebbeson, Udg.

Kongelige Bemyndringer.

I Regeringskredse i Berlin beretter
megen Bemyndring i Anledning af Por-
tugal. Det er ikke den finansielle Uvejrs-
st, men derimod Muligheden for en po-
sitiv Revolution i Portugal, som vækker
bange Rølelser i kongelige Brykter. I
Tyskland har man nemlig paa Rølelser,
at Oprettelsen af en Republik i Portu-
gal vilde blive en stor Styreforsøgelse
for Frankrig, da Portugal formentlig i
saa Ald vilde blive en trofast Allieret
af Frankrig. Den franske Regering
har i den senere Tid lagt et temmeligt
omt Sindelag mod Portugal for Dagen,
og det i en saadan Grad, at den engelske
Regering har fundet sig nødsaget til at
give Frankrig en lille Advarsel imod at
opmuntre Portugiserne i deres republi-
kanske Tilbøjeligheder. Iøvrigt saa vist
Frankrikanerne gjerne, at det regierende
Kongehus i Portugal, som jo er en
Gren af deres eget forhadte Bourbon-
Stamme, drevet fra Tronen, og denne
Rølelse er bleven dobbelt stærk, siden man
ogdagede at Grevnen af Paris var u-
delagtig i Boulanger-Komplotet; Gre-
vens Datter er nemlig Dronning i Por-
tugal.

Imidlertid troster Monarkisterne i
Tyskland sig med, at Spanien ikke et Je-
blit vilde taale et republikant Styre i
Portugal, da et saadant i høj Grad vil-
de være foretrækkende for Barigheden af
dets egne monarkistiske Institutioner. Et
saa farligt Eksempel paa nært Hold kun-
de ikke undgaa at imitte det spæste Folk
med den samme Galtskab. Fra andre
Hold antyder man, at et Indgreb fra
spansk Side vilde fremstille fransk Ind-
blandning til Fordel for Republikanis-
men i Portugal. Der er fort sagt in-
gen Ende paa de Spekulationer, som
Situationen opfylder, og i denne Forbin-
delse vil somme mindes, at Paaskudet
for Krigen mellem Tyskland og Frank-
rig netop var den daværende Stilling
paa den spanske Halvø.

Farmere som politisk Faktor.

Forholdene her til Lands stille store
politiske Kræfter til Farmere. Vor Stats-
form er en Republik; det betyder, at det
er en Regering ved Lov, som udgaar og
har sin Udspring i den offentlige Op-
nion. Teoretisk bliver Folkets Dørbes-
vning og Vilje i Dag Lov i Morgen.
Strømmen er aldrig renere end i sit Ud-
spring, og Lovene er ikke bedre end den
almene Virklighed. Politiske Meninger
samle sig i Partier, og Partiernes Hand-
linger blive ganske naturligt Regerin-
gens Handlinger. Men der er mange
Bemærkninger, som bringer os til at stan-
des i Partier; nogle drives af adle po-
litiske Prinsippier, nogle af Lysten til
Magt og Indflydelse, andre af Fordom-
me og atter andre af det rene blinde In-
stinkt uden noget som helst Begreb om
hvad det egentlig er de laane sin Hoand
og Stemme til. I vore Tider har de
sidstnævnte Klasser faaet en farlig Over-
vægt, og det naturlige Afkom heraf er
bleven Humbug, Tyveri, Uretfærdighed
og Forgribelse paa vore Institutioner.
Det ser næsten ud til, at Tiden er nær
for Afgjørelsen af det Spørgsmaal, hvem

der skal betemme Nationens Karakter og
Skæbne; Uretfærdighed og Korruption eller
Intelligent Tid.

Netop her indtager Farmere en for-
den offentlige Betsfærd vigtig Stilling.
Han tilhører den Klasse, som hører
er trænde rig eller usel fattig — som
hørten er listige Forsvarere af Magt og
Herredømme paa den ene Side ej heller
udvidende Præt paa den anden Side. I
den senere Tid er der kastet ind i vor Po-
litiske et mandstærkt og urimeligt Element,
som ikke kontrolleres af Fornuft eller
Intelligens men af egenkærlige Fjender.
Dette Element har naaet en saadan
Magt og Højde, at vort Folkesyre i stor
Grad trues deraf.

Det turde være paa høje Tid for den
store Mellemklasse — Farmerne — at
opstille en intelligent Prøvesten for poli-
tisk Virksomhed. Amerikansk Politikk
har netop for Tiden haard Trang for en god
Tilfætning af god gammal Virklighed.
Mon det ikke er paa Tiden at fordr
vore politiske Forbindelser skal passe ef-
ter Virklighed, Patriotisme og Intellig-
gens? Undgaa enhver Politikk og
Parti, der ikke kan staa Prøve for disse
trende Egenskaber.

Der er al Grund til at formode, at
Fremtiden gjemmer i dens Skjød alvor-
lige Kamp for Bevarelsen af vor elskede
Republik. Det er Farmerne og Arbej-
derne, og deres Sønnen og Døtre, som
vi maa vente den kraftige Støtte og Hjælp
fra, som Prinsippierne for borgerlig
politisk Frihed vil komme til at behøve.
Her er altsaa en vigtig og ansvarlig
Stilling, som Farmerne maa fylde, og
jo før jo heller dersom den ellers fyldes
vel og ærlig. Han vil derhos finde at
ligesom i hans egen Virksomhed er en
Krugtbargjorelse af de intellektuelle
Kræfter her nødvendig. Han maa nøje
studere Stillingen og sætte sig ind i Sa-
gernes Gang, hvis han skal vente at løse
de stadig opvukkende vanskelige Opgaver
paa heldig og fyldestgjørende Maade.
Han maa aduile Vidden af sin Tanke-
gang og være en nøje Jagttager af Begi-
nshederens Gang og studere Politikk.

Kapitalens Magt har naaet en van-
digg Højde. Alle store Kræfter og Be-
vægelser synes at gaa i Retning af videre
Befæstelse af Kapitalens Magt. En-
hver Forbringer, ethvert Hensyn, være det
fra Individet eller fra Landet, maa of-
res for at Kapitalen kan beskyttes og
forberiges. Denne Tendens rokker Re-
publikken i selve Grundvolden.

Men den sande Patriot vil sige: Hvor-
ledes kan man nyde Kapitalen hvis Lan-
det gaar til Grunde, og hvad gæmmer
Pengene dersom den borgerlige Frihed
gaar i Hundene?

En Advarsel til Indvandrerne.

Det er en betragtelig Kjenndgjerning,
at et større Antal Indvandrere, som al-
drig har til Hensigt at vende tilbage til
deres Fædreland, men lave deres Frem-
tidshjem for sig selv og deres Børn her
ovre og i Virkligheden er gode Borgere,
alligevel forsømme at tage de højst nøv-
dige Skridt for Erhvervelsen af fulde
Borgerrettigheder her i Landet. Med
anden Død: de forsømme at udtage sine
Borgerpapire og saaledes paa statsrets-
lig Vis tilkendegive sin Hensigt ikke læn-
ger at ville tjene sit Fædrelands Regje-
ring.

At de derved berøves Retten til at del-
tage i Statens eller Nationens Strelse og
i Forvaltningen af de kommunale
Anliggender, har de blot sig selv at talke
for. Men dette er det mindste Onde,
som denne Ligegyldighed medfører. Men
en stor Uret begaa saadanne Be-
soner mod sine mandlige Efterkommere, der
født i det gamle Land i deres Fæst-
skab komme til Amerika som Fremmede.
Ih! som behjndt bliver fremmede Børn
uden videre i Loven ansete for fuld-
de Borgere naar Faderen ved den Tid,
Sønnen naar Ryndigheds-Ålderen, al-
lerede har udtaget sine Borgerpapirer.
I modsat Fald er der intet andet for dem
at gøre end selv at udtage Borgerpapi-
rer. Endog saa dette var jo let nok gjort
dersom ikke Faderen i talrige Tilfælde
lod sine Sønnen opvoxe i den rolige Tro
at de allerede er lovlige Borgere, og
naar han endelig opdager sin Fejltagelse,
undlader han som oftest at gøre sine
Børn behjndt dermed enten af Undseelse
ved at tilfåa sin egen Uvidenhed eller
og saa Ubevidsthed til Søgens store
Vigtighed. Imidlertid gaar Sønerne
i den gode Tro, at de har Medborgerret,
de gaar og udtager sine Pligter som
Borgere i saavel Statens som Kommu-
nens Tjeneste.

Hvor stort et Albrat, der her kan til-
deles en Mand, og ikke blot ham selv,
men ogsaa Tilhængere af samme politiske
Parti, som han tilhører, finder man,
naar man betragter, hvad der i den se-
nere Tid er sket med Bygd i Nebraska, no-
get, der har vakt stor Opsigt over det
hele Land. Som tolvdaarig Dreng an-

kom denne Mand her til Landet for om-
trent et halvt Aarhundrede siden, og sam-
men forfattede sig i Ohio. Faderen ud-
tog kort efter Ankomsten sine første Pa-
pirer, men udlod, som det synes, at for-
kaste sig sine sidste Papirer. Den unge
Bygd, da han naaede Ryndighedsalder-
en, betragtede naturligvis sin Fader og
følgelig ogsaa sig selv som Borger af
Landet. Som ung Mand begaa han sig
til Nebraska, der den Gang var et Ter-
ritorium, og indehavte fra Tid til anden
flere betroede offentlige Stillinge, og
blev endog saa sidste November valgt til
Guvernør i Staten, den første Demo-
krat, som hidtil havde opnaaet denne
Udmærkelse. Hans politiske Modstandere
fremkom imidlertid med den Paastand,
at hans Fader aldrig havde udtaget sine
sidste Papirer, hvorfor Bygd ikke lovligt
kunde betragtes som Borger. Sagen
har været til Behandling for Statens
højeste Domstol, der nu har sælbt den
Kjendelse, at Bygd ikke var valgbar til
Guvernør-Embedet eller til noget andet
Embed, og at han ej heller var valgbar
ved Guvernørvalget i November, da der
herfor fordr, at han mindst i to Aar
maatte have været Borger af de For-
Stater, noget, som ikke var Tilfældet.
Og dette er sket med en Mand, som i god
Tro i mere end tredive Aar har tjent sin
Stat og i den Tid har beklædt en Mængde
forskjellige Tillidsposter! Nu ser han
sig pludselig berøvet alt, og dette havde
ikke sket hvis hans Fader havde gjort sin
Pligt og i rette Tid udtaget sine Bor-
gerpapirer. Om han har undladt dette
af Uvidenhed eller Ligegyldighed, skal
vi lade forblive ufagt; men et Faktum
bliver det desuagtet, at han tilføjede sin
Søn stor Uret og Skade.

For alle, som med en Slags Nonchal-
ans betragte Naturaliseringen, bør dette
Eksempel tjene som Advarsel. De vide
ikke hvilke Talenter der slumrer i deres
Sønners Bryst, eller til hvilke Uret-
sindlinger, de i Fremtiden kunne blive
kaldet. Forældrenes Ligegyldighed og
Efterladenhed i Dag kan efter Aar, ja
efter deres Død, forarsage deres Efter-
kommere stor Stede og forvandle politi-
ske Sejre til Nederlag.

(Efter „Ill. Staats Zng.“)

Vi hidfattede ovenstaaende, ikke fordi vi
dele det tykke Blads Sympathi med
Bygd, men fordi vi mener at hans Til-
fælde kan tjene andre til en god Advarsel.
Ih! det kunde jo en Gang hænde at en
virkelig god Mand og en som Folket ikke
uden Sorg saa fjernet fra Embedet un-
der lignende Omstændigheder blev
valgt. Derfor, havdit Borgerfald i Dr-
den.

Indianeren paa Udfillingen.

Et Blad i Amerikas Historie.

Indianeren og hans betydningsfulde
Historie skal ogsaa fremstilles paa Ver-
densudstillingen i Chicago. Den histo-
riske Sandhed fordrer det, og Vestre-
lser har da ogsaa skænket denne Tanke
sin Velvilje. Denne Gren af den store
Udfilling bliver repræsenteret i to Ho-
vedafdelinger: den ene bliver et Billede
paa, hvorledes vi civiliserede derede med
Styvevaaben og Landtyveri, og den an-
den vil give nogle Prøver paa, hvor-
ledes vi civiliserede den Slump af dem,
som vi ikke mpræde.

Her er nogle af de rare Ting i den
første Afdeling: Der vil blive forevist
den Kobberfædel, med hvilken Kaptajn
Argall kjøbte en indianer Rorradet til
overtøvere ham Pocahontas, en India-
nerhøvdings ædle Datter, der havde be-
siddet de engelske Sætlere megen Gødbed
og frelst flere af deres Liv. Et Billede
af den Skurk, som bortførte hende til
Jamestown, vil blive opstillet ved Siden
af hendes Fader — Powhatan — John
Smith og flere af de første Pionerer i
Virginia. Man vil se, hvorledes de
hvide opnappede Landet og delte det ind-
byrds, og hvorledes Indianerne, da de
fulgte og forsvarsløse forsøgte at gjen-
vinde nogle af deres frastjålene Rettig-
heder blev gjort kort Proces med. Et
Tablau vil vise hvorledes Hovdingen Sa-
moset modtog Pilgrimene med aabne
Arme; Squanto, der blev stjaalen af en
engelsk Kaptajn, gjengjælder ondt med
godt, idet han efter sin Tilbagekomst lærer
de fremmede at plante Maissen. Side
om Side hermed staar Kaptajn Miles
Standish og udbæler sine historiske Dr-
dre til de hvide at de skal smigmyrde de
Indianere, som han mistænker for Dy-
rretplaner. Et passende Sidestykke til
disse Billeder vilde være et Panorama,
der viser hvorledes de civiliserede hvide
fordrev Præsten Roger Williams, fordi
han gjorde Forbringer paa Religionsfri-
hed. Som Historien senere viser tog
Indianerne sig dette Eksempel til Ind-
tagt, idet de undertiden overfendte til
det lykkelige Jagerland saadanne hvide,
hvis Religionsbegreber var forskellige
fra deres.

Saa bliver det et andet Billede, som
fremstiller hvorledes de tykke Hollænder
snød de stakkels Indianerne i Bund og
Grund for at faa et Fodfæste i Ny Am-
sterdam. Indianerkvinder og Børn vaan-
der sig paa Vaaler, et passende Eksem-
pel, som Indianerne senere i rigt Maal
benyttede sig af i deres Krige imod de
hvide. Salget af Indianerfanger, som
førtes til Barbado-Øerne som Fanger,
bliver ogsaa stillet til Stue, samt visse
civiliserede Kneb, hvorved de hvide gjorde
sig Indianerne underdanige ved Lyst, Ty-
veri, Snydri, natlig Overrumpling og
brutal Behandling af de døde efter de
hvide overgivet sig. Efter at have nydt
disse Fremstillinger vil vor europæiske
Gjæst være fuldt forberedt paa at indtræ-
de den anden Hovedafdeling af den ame-
rikanske Indianerudstilling.

Indianerlagens sørgelige Rester
fremstilles her under Forarbejdsleste af
Nutidens perpelige Kulturforsamling. En
Reservation er naturligvis affrukten.
Den er befolket med skidne, pjaltede
kvinder og Børn og doone, fordrulne,
konfunde og trænde Mænd. Til lidt
Aveksling paa det noget ensformige
Billede, som dette frembyder, bliver der
hijt og her henført en vespækket India-
neragent, hvis Korruption lyser gjen-
nem hans fede Djne; hans forfælskede
Regnskaber ligger til Stue i Indianer-
departementets Kontor, de for Indianerne
bestemte Klæder og Proviant er solgt ved
Grænseløberne til Spekulanter og Pen-
genes gaaret i de bedragerske Indianer-
agentes Lommer. Den beundrende Euro-
pæer ser hvorledes vi har sat den frelste
og civiliserede Rest af Indianerne i
Stand til at erholde al den daarlige
Whisky, som de selv skulle sig, og at
sætte sig i Besiddelse af alle de Rifler,
som deres sammentiggede Stilling kan
kjøbe. Der vil blive anlagt en Grænse-
vej med træde hvide Sætlere paa de om-
liggende Marker og virksomme Husmø-
dre og legende Børn i Hytten. Flus-
siglyder det radsomme Krigsskyl, og de
røde Barbarer, som man antog fulds-
komne lykkelige paa deres Reservation
blandt Snaas, Hunger, Tort og Whis-
ky, kaster sig over den fredelige Landbesy-
med dens ukyldige Befolkning i morder-
isk Hensigt. Scenen forandrer sig. De
overlegne hvides prægtige Tropper —
dem, der har civiliseret Indianerne —
optræde paa Skuepladsen og nedkyde de
skidne Rødbuder for Jøde indtil der ikke
findes en Mand, Kvinde eller Børn til-
bage.

Saaledes vil Indianerudstillingen tage
sig ud, dersom den skal svare til Historiens
Virkelighed.

I det frie Amerika.

I Pittsburgh, en af de mest favorise-
rede Byer i Amerika, var forleden en
Aldebrand, ved hvilken flere Puffuse og
Magasiner ødelagdes. Et Blad fortæller,
at den i sig selv uhyggelige Begiven-
hed blev endnu hæsligere derved, at en
Mængde Maend, Kvinder og Børn lejres
de sig om Ruinerne og med Hænderne ro-
dede i disse for at faa fat i en Skinde
eller et andet Stykke Sul, som maatte
var Gjenstand af Vand eller overmurt
med snø, men desuagtet var Jøde. Blad-
et siger:

Med megen Fare for, at de tyvende
Mure skulle styrte ned og dræbe dem,
saa man gamle rystede Kvinder, i sa-
se Børn og Mand hvis Ansigt bare
Vidne om Kummer og Nød, rode om i
Ruinerne og lafte de varme Steene og
den hede Afte tilside for at faa opgjort et
Stykke Klæk, en Kande Jædt eller lig-
nende Gjenstande. Der var flere hun-
drede Mennesker bestjæftiget paa denne
Maade, og mange Steder kom de op at
slaas, naar en havde fundet et særlig
godt Stykke Sul, som de andre kunde
have Lytt til at bemærte sig. Brands-
folkene drev dem tilside bort, ved at sen-
de en Straale ind imellem dem, men da
havde de allerede stjaalet for flere hun-
drede Dollars.

Dette giver os en skrækkelig Beskriv-
else af de Forhold, hvorunder Folk le-
ver i de af McKinley-Loven med beskyt-
tede Distrikter af Landet. Under de ry-
stende Vægge og medens Brandsfolkene
endnu vare ved at slukke Jiden, slaas
Mænd, Kvinder og Børn for at komme i
Besiddelse af noget, hvormed de kunne
stille deres Sult. De havde ingen Ret
til at sætte sig i Besiddelse af de Artk-
ter, for hvis Styld de voode Liv og
Lemmer, og Væterne vare næppe heller
blevne bedre ved Jiden, men Hungeren
tager det ikke saa nøje med Lækkheden
eller med Loven, og disse sørgeligt til-
lede Mennesker saa noget for Haanden,
hvormed de kunde fylde deres tomme
Maeder.

I andre Blade for samme Dag kan vi
bl. a. læse Beretninger om Eternit-
dagsfæstlæber i de fine Familjer i New
York, hvor Bevarningen for hver Gjæst
har kostet \$260, hvor enkelte af Damer-
ne har Diamanter og Smykker, hvis

Værdi maa beregnes efter Hundrede-Tus-
inder, og hvor der var Mand til Stede,
hvis Vanfærdigheder paa indtil 30 mil-
lions Dollars man kunde faa honoreret
i mindre end en Time.

Det er ikke muligt ved Lov at be-
grænse Størrelsen af en Mandes Rg-
dom eller sukkesfulde Omfang af hans
Virksomhed, men vort Optrædesvæn-
sen maa trænge til en Reform, et eller
andet Sted, saalange Mand kunne ved-
blive at ture frem i deres vilde Jagt ef-
ter den almagtige Dollar, indtil de har
erhvervet dem i Millioner, uaiget de
brutal Behandling af de døde efter de
hvide overgivet sig. Efter at have nydt
disse Fremstillinger vil vor europæiske
Gjæst være fuldt forberedt paa at indtræ-
de den anden Hovedafdeling af den ame-
rikanske Indianerudstilling.

Indianerlagens sørgelige Rester
fremstilles her under Forarbejdsleste af
Nutidens perpelige Kulturforsamling. En
Reservation er naturligvis affrukten.
Den er befolket med skidne, pjaltede
kvinder og Børn og doone, fordrulne,
konfunde og trænde Mænd. Til lidt
Aveksling paa det noget ensformige
Billede, som dette frembyder, bliver der
hijt og her henført en vespækket India-
neragent, hvis Korruption lyser gjen-
nem hans fede Djne; hans forfælskede
Regnskaber ligger til Stue i Indianer-
departementets Kontor, de for Indianerne
bestemte Klæder og Proviant er solgt ved
Grænseløberne til Spekulanter og Pen-
genes gaaret i de bedragerske Indianer-
agentes Lommer. Den beundrende Euro-
pæer ser hvorledes vi har sat den frelste
og civiliserede Rest af Indianerne i
Stand til at erholde al den daarlige
Whisky, som de selv skulle sig, og at
sætte sig i Besiddelse af alle de Rifler,
som deres sammentiggede Stilling kan
kjøbe. Der vil blive anlagt en Grænse-
vej med træde hvide Sætlere paa de om-
liggende Marker og virksomme Husmø-
dre og legende Børn i Hytten. Flus-
siglyder det radsomme Krigsskyl, og de
røde Barbarer, som man antog fulds-
komne lykkelige paa deres Reservation
blandt Snaas, Hunger, Tort og Whis-
ky, kaster sig over den fredelige Landbesy-
med dens ukyldige Befolkning i morder-
isk Hensigt. Scenen forandrer sig. De
overlegne hvides prægtige Tropper —
dem, der har civiliseret Indianerne —
optræde paa Skuepladsen og nedkyde de
skidne Rødbuder for Jøde indtil der ikke
findes en Mand, Kvinde eller Børn til-
bage.

Saaledes vil Indianerudstillingen tage
sig ud, dersom den skal svare til Historiens
Virkelighed.

Saaledes vil Indianerudstillingen tage
sig ud, dersom den skal svare til Historiens
Virkelighed.

Saaledes vil Indianerudstillingen tage
sig ud, dersom den skal svare til Historiens
Virkelighed.

Saaledes vil Indianerudstillingen tage
sig ud, dersom den skal svare til Historiens
Virkelighed.

Saaledes vil Indianerudstillingen tage
sig ud, dersom den skal svare til Historiens
Virkelighed.

Saaledes vil Indianerudstillingen tage
sig ud, dersom den skal svare til Historiens
Virkelighed.

Saaledes vil Indianerudstillingen tage
sig ud, dersom den skal svare til Historiens
Virkelighed.

Saaledes vil Indianerudstillingen tage
sig ud, dersom den skal svare til Historiens
Virkelighed.

Saaledes vil Indianerudstillingen tage
sig ud, dersom den skal svare til Historiens
Virkelighed.

mange flere som taber end vinder; thi
der er kun det forholdsviis lille Antal
Farmere, der har betydelige Kvantiteter
at sælge, som har nogen Fordel. Men
andre, Forbrugere, Handlende osv. Lige
Tab. Jernbaner, Dampskibe og andre
Transportmidler faar mindre at tjene,
og for Alertallet viser et saadant Aar sig
at være daarligt. Kornhandlere og Farm-
ere bidrage ofte betydeligt til at forøge
de fordelagtige Virkninger af liben Pro-
duktion ved at glemme Korn, for at be-
rive Priserne saa højt op som muligt og
trække Penge ud af Arbejder og andre
Vrødsfiseres Lommer. Nu for Tiden
ligger omtrent Fjerdedelen af sidste Aars
lille Hvede- og Majsafgrøde paa Lager
rundt omkring i Landet, og den ligger
der i den bestemte Hensigt at gjøre Et-
terspørgslen større og drive Priserne op.
Hvad enten der avles mere eller mindre,
saa er en Ting imidlertid sikkert, For-
bruget bliver stadig større, der spises
mere Hvede og ædes mere Majs; thi Be-
folkningen forøges, og hvert Menneske
fortærer gennemsnitlig fem Værdi af
Hvede om Aaret. Kreaturholdet til-
tager, Forbruget af Kjød tiltager, og For-
bruget af Korn til Fødemiddel stiger i sam-
me Grad. Af den lille Afgrøde i 1890
forbrugtes og forbruges der mere i de
For. Stater end af den store Vølving
Kort forud, og dette er den tredje Faktor,
som bidrager til at drive Kornpriserne
op. De nuværende høje Priser kan imid-
lertid ikke betragtes som et Onde, forsa-
vidt de betales for Korn, der udsædes af
Landet; for alle, som er i Besiddelse af
Korn nu for Tiden, er de ogsaa nok saa
dejlige; men enhver der skal kjøbe, lider
dem ikke og har ikke heller nogen Gen-
dertil, da de ikke i nogen Henseende er
et Tegns paa Landets Velstand eller gode
Tider.

Til Landsmand i Rhyedegnen.

Jeg er bleven oplyst om, at jeg i „den
danske Kirkesamfund“ Kirkeblad No. 9
d. A. faar Studsmaalet: „I A ppe en
K r i s t i Efterfølger!“

Denne Dom forskrækker nu ikke mig,
og allermindst naar den kommer fra den
Kant og paa den Maade, den kommer —
men det var jo muligt, at der kunde være
enkelte iblandt Eder, som jeg nu snart
haaber at komme til at færdes iblandt,
der kunde blive lidt betænkelige ved de
og til Eder vil jeg have Lov til at sig-
følgende: I vil jo nu snart faa Læglig-
hed til at se og høre mig og lære mig
personligt at kjende, saa kunde I jo lade
Studsmaalet i Kirkebladet staa hen saa
lange! Jeg har ikke det mindste imod
at ses godt efter i Sømmene, ogsaa haab
det kirkelige og mit Forhold til Bibelen
angaar; jeg skal nok, naar jeg kommer
derud, komme frem i Lyset, saa I kan se
mig. Og naar I saa faar set og hørt
mig, da haaber jeg, at I skal faa det
Indtryk, at det er min ærlige Mening,
at jeg gjerne vilde være en Kristi Efter-
følger, fordi jeg tror, at kun i hans
Navn, kun som Medlemmer af hans
Kirke, kan vi faa Lykke til at lene vort Men-
slelv godt baade i Tid og Evighed.

Men naar I har set og hørt mig, da
er det muligt, at I vil finde, at med
Hensyn til Dogmatikk, til literær-histori-
ske og kritiske Spørgsmaal angaaende
Bibelen og til mange andre Ting, da
har jeg et helt andet Syn end min Stud-
maalsforfatter i Kirkebladet, men jeg vil
ogsaa haabe, at det skal lykkes mig at
vise, at mit Syn paa disse Ting fulds-
saa godt kan forsvares overfor ærlige,
alvorlige, oplyste og tænksomme Mennesker
som hans.

Og da det særlig er mine Artikler i
vort Blad „Danmarks“ sidste Aar ang-
gaaende Bibel-kritikken, at Skriveren i
Kirkebladet grunder sit Studsmaal paa,
da kan jeg med det samme sige, at naar
jeg efter fattig Læglighed og ringe For-
mer har prøvet at sætte mig ind i vore Da-
ges historiske og kritiske Bibelundfersø-
elser, da er det ikke at for jeg i dette Fundt
finde en Grund til at imide Bibelen til
Side som en gammel upaalidelig og
ubrugelig Bog, jeg har aldrig tænkt
saadan, da det er kun Uvidenhed, og jeg
ved ikke hvad, som kan bestyde mig for-
sligt, nej, naar jeg læser literær-histori-
ske og kritiske Skrifter angaaende Bi-
belen, da er det med den Tanke, at jeg det
ved kan dygtiggjøre til at bruge Bi-
belen rigtig til Gavn, bruge den paa en
saa, fund, adrauelig Maade, bruge den
saadan at den kan faa al den Betjendning
for vore Dages Mennesker som den fort-
tjener. Og det er min sidste Overbevi-
ning, at naar den blot bruges paa en
saa Maade, saa vil Bibelen ligejaavel
i vore Dage som i forrige Tider gjøre et
mægtigt bybt Indtryk paa os, hvad den
umuligt mere kan, naar den præsenteres
i den megalminbelige Dyppele af ubi-
stort, ugrunde og uhymlende Paar-
størrelse. Hermed en venlig Hilsen til
Eder alle.

Overs H. C. Straubfson.
Aghland, den 16. Maj, 1891.